

**Kúria
végzése**

Az ügy száma: Bfv.III.542/2019/15.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Kónya István, a tanács elnöke
Molnár Ferencné dr., előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2020. április 20.

Az ügy tárgya: hivatali vesztegetés elfogadásának büntette
és más bűncselekmény

Terhelt: II. rendű

Első fok: Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, 41.Kb.97/2018/18., ítélet,
tárgyalás, 2019. január 15.

Másodfok: Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, 6.Kbf.7/2019/16., végzés,
nyilvános ülés, 2019. március 27.

Az indítvány előterjesztője: II. rendű terhelt

Az indítvány iránya: a II. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt I. rendű terhelt volt büntetés-végrehajtási őrmester és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben a II. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 41.Kb.97/2018/18. számú ítéletét, és a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.7/2019/16. számú végzését a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 18.000 (tizennyolcezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. január 15. napján - a II. rendű terhelt távollétében - meghozott 41.Kb.97/2018/18. számú ítéletével a II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés bűntettében [Btk. 293. § (1) bekezdés]. Ezért mint többszörös visszaesőt 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a II. rendű terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, és a II. rendű terheltet 42.940 forint bünyügyi költség megfizetésére kötelezte.
- [2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2019. március 27. napján jogerős 6.Kbf.7/2019/16. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

II.

- [3] A bíróság jogerős ügydöntő határozat ellen a II. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt - a Be. 648. § b) pontjára, illetve a 649. § (2) bekezdésére hivatkozással - a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése érdekében.
- [4] Indokai szerint az elsőfokú eljárás során lemondott a tárgyaláson való jelenlét jogáról, ezért az elsőfokú bíróság távollétében hozott ítéletet, amelyet a kézbesítési megbízotton keresztül rövidített indokolással ellátott ítélet formájában kézbesítették részére. Álláspontja szerint ez az indokolási kötelezettség megsértése miatti feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ennek keretében megjelölte az EBH 2015.B.23. elvi döntésben írtakat. Sételmezte, hogy emiatt érdemi jogorvoslati nyilatkozatot nem tudott tenni. Kifogásolta, hogy védőjének fellebbezését elkészttség okán tévesen utasította el a másodfokú bíróság, ezáltal jogorvoslati joga szintén sértült.

Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét, az általa megállapított tényállás megalapozatlan, emiatt a bíróság hibás következtetést vont le a II. rendű terhelt NVSZ-szel történt együttműködésével kapcsolatban. Kifogásolta az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét, amelynek során álláspontja szerint a bíróság tévesen vetette el az ügyben előadott védekezését, ezáltal a bíróság elfogulatlanságát is megkérdőjelezte. Utalt arra, hogy a nyomozást végző katonai ügyész az elsőfokú tárgyalás előtt egy hónappal megkapta beadványát, melyben olyan mentő körülményeket adott elő, amely a II. rendű terhelt felmentését eredményezhette volna. Ezek alapján az ügyésznek eljárást kellett volna indítania, illetve a II. rendű terhelttel szemben a vádat el kellett volna ejtenie. Sételmezte, hogy a nyomozást és a vád képviselőt ugyanaz az ügyész végezte, valamint ezen ügyésszel szemben ugyanazon elfogultsági kifogás merül fel, mint a bírósággal szemben, mivel saját, hibás döntését nem tudja felülvizsgálni. Az indítványozó szerint a gyanúsítás és a vád hamis közokiratokra épül, és az ezt cáfoló bizonyítási indítványait a fellebbviteli főügyészség tévesen minősítette védekezési taktikának. Mindezekre tekintettel új eljárás lefolytatásának elrendelését indítványozta a nyomozati szaktól kezdődően.

- [5] A Legfőbb Ügyészség BF.655/2019/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alyptalannak tartotta. Az ügyészi álláspont szerint az indítvány túlnyomó részben a tényállás megalapozottságát vitatja, és a bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét kifogásolja, illetve az irányadó tényálláson kívül szereplő tényekre hivatkozik, ezért ebben a részében kizárt. Az indítvány eljárási szabálysértésekre történő hivatkozásai nem helytállóak, mivel az indokolási kötelezettség mikénti teljesítése feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező szabálysértést nem valósíthat meg; az elfogultságra történő hivatkozás során pedig a II. rendű terhelt nem jelölt meg olyan konkrét körülményt, amely ezt megalapozná. Mindezek alapján a megtámadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.

III.

- [6] A II. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítvány nem alapos.
- [7] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős ügydöntő határozattal szembeni jogi - és nem pedig ténybeli - kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 648. § a)-c) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.
- [8] A Be. 649. § (2) bekezdése taxatív felsorolja azon eljárási szabálysértéseket, amelyek felülvizsgálat alapjául szolgálhatnak.
- [9] Eszerint felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha a bíróság határozatát
 - a) joghatóság hiányában,
 - b) magánindítvány, a feljelentés, vagy a legfőbb ügyésznek a 4. § (9) bekezdésében, vagy a Btk. 3. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezése hiányában,
 - c) nem az arra jogosult által emelt vád alapján,
 - d) a 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel, vagy
 - e) a súlyosítási tilalom megsértésével hozta meg.
- [10] A Be. 608. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha
 - b) az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt,
 - d) a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek jelenléte a törvény értelmében kötelező,
 - f) az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes.
- [11] A Be. 659. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítványt a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni.
- [12] Jelen ügyben a Központi Nyomozó Főügyészség Budapesti Regionális Osztálya 2.Nyom.979/2017. számú vádiratával a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa előtt 2018. július 2. napján emelt vádat.
- [13] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 2018. július 1. napjával lépett hatályba, jelen első- és másodfokú eljárás lefolytatására tehát e törvény rendelkezései irányadók.
- [14] A Be. 430. § (1) bekezdése szerint: A vádlott a tárgyaláson való jelenlét jogáról a vádemelés után bármikor lemondhat, ha
 - a) védővel rendelkezik, és
 - b) a védőt megbízza a kézbesítési megbízotti feladatok ellátásával.
- (2) A vádlott az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatot a bíróság előtt szóban, vagy a védője által ügyvédi ellenjegyzéssel ellátott okiratban teheti meg.
- (3) Ha a vádlott a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemond, a jegyzőkönyvből vagy a bírósághoz címzett iratból egyértelműen ki kell tűnnie, hogy a vádlott e nyilatkozatát a (4)-(7) bekezdésben foglaltak ismeretében tette meg.
- (4) Ha a vádlott a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemond, e nyilatkozatának megtételétől, illetve bírósághoz érkezésétől kezdve a bíróság a vádlottnak szóló ügyiratokat - kivéve a tárgyaláson való jelenletre kötelező végzést és az idézést - a kézbesítési megbízott részére kézbesíti.
- A (7) bekezdése szerint pedig, ha a vádlott a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondott, és őt a bíróság nem kötelezte a tárgyaláson való jelenletre, a tárgyalást a vádlott távollétében is meg kell tartani. Ebben az esetben a bíróság az eljárást a meg nem jelent vádlottal szemben befejezheti.
- [15] Az iratokból kitűnően:
 - A II. rendű terhelt az elsőfokú eljárás során, a 2018. október 17. napján megtartott tárgyaláson bejelentette, hogy a továbbiakban a tárgyaláson nem kívánt részt venni. A bíróság ezt követően a tárgyaláson való jelenléttel kapcsolatos jogaira nézve kioktatta, ennek következményeiről a II. rendű terheltet tájékoztatta, aki ezt követően úgy nyilatkozott, hogy a kioktatást, figyelmeztetéseket megértette (41.Kb.97/2018/8. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal).
 - A terhelt ezt követően az ügyben írásbeli észrevételt terjesztett elő, amely miatt a bíróság ismételt nyilatkoztatta, melyre 2019. január 10-én kézzel írt beadványában ismét akként nyilatkozott, hogy nem kíván a tárgyaláson részt venni.

- A II. rendű terhelt védelmét kirendelt védő látta el, aki egyben a kézbesítési megbízotti feladatok ellátását is gyakorolta.
- Az elsőfokú bíróság a 2019. január 15. napján megtartott tárgyaláson a bizonyítási eljárást befejezte és ügydöntő határozatot hozott; a tárgyaláson a II. rendű terhelt kirendelt védője jelen volt, aki a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három napi határidőt tartott fenn.
- [16] Mindezekből kitűnően az elsőfokú bíróság eljárása mindenben megfelelt a Be. 430. §-ban írt szabályoknak, ezért az elsőfokú bíróság eljárásával összefüggésben a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerinti feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés fel sem merülhet.
- [17] Az indítványozó kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság kézbesítési megbízotton keresztül, rövidített indokolással ellátott ítéletet kézbesített részére, amely alapján érdemi jogorvoslati nyilatkozatot nem tudott tenni. Ezzel összefüggésben utalt az EBH 2015.B.23. számú elvi döntésben közzétett álláspontra.
- [18] A II. rendű terhelt indítványában foglaltak egyfelől nem felelnek meg a tényeknek, másfelől a hivatkozott döntés téves értelmezésén alapulnak.
- [19] A Be. 430. § (4) bekezdése értelmében, ha a vádlott a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemond, e nyilatkozatának megtételétől, illetve bírósághoz érkezésétől kezdve a bíróság a vádlottnak szóló ügyiratokat - kivéve a tárgyaláson való jelenlétre kötelező végzést és az idézést - a kézbesítési megbízott részére kézbesíti.
- [20] A Be. 455. § (4) bekezdése szerint az indokolást is tartalmazó ügydöntő határozatot akkor is kézbesíteni kell az ügyész, a vádlott, a védő, és a sértett részére, ha velük a határozat rendelkező részét kihirdetés vagy kézbesítés útján már közölték.
- [21] Az ügydöntő határozat tartalmáról a Be. 561-562. §-a rendelkezik. Az 561. § (3) bekezdés szerint az ügydöntő határozat indokolása tartalmazza
 - a) a vádra történő utalást, a vád szerinti minősítést, szükség esetén a vádirati tényállás lényegének ismertetését,
 - b) a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatok közül azokat, amelyek a határozat meghozatalakor jelentőséggel bírtak,
 - c) a bíróság által megállapított tényállást,
 - d) azoknak a bizonyítékoknak a megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta, valamint annak rövid indokolását, hogy a bíróság a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért vagy miért nem fogadott el,
 - e) a bíróság által megállapított tényállás szerinti cselekmény minősítését,
 - f) a határozat egyéb rendelkezéseinek és az indítványok, így különösen a bizonyítási indítványok elutasításának indokolását, az alkalmazott jogszabályok megjelölésével.
- [22] A Be. 562. § (1) bekezdése alapján, ha a kihirdetés vagy a kézbesítés útján közölt ügydöntő határozat ellen sem az ügyész, sem a vádlott, sem a védő nem jelentett be fellebbezést, a határozat rövidített indokolása az 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjában meghatározottakból, valamint az alkalmazott jogszabályok megjelöléséből is állhat. Ha a bíróság a büntetés kiszabásakor enyhítő körülményként figyelembe vette a büntetőeljárás elhúzódását, akkor a határozat rövidített indokolásában szerepelnie kell az erre való utalásnak (ügynevezett rövidített indokolást tartalmazó határozat).
- [23] Jelen ügyben az ügydöntő határozat ellen az ügyész mindkét terhelt terhére, míg a II. rendű terhelt felmentése érdekében jelentett be fellebbezést.
- [24] Az elsőfokú bíróság ügydöntő határozata a Be. 561. § (3) bekezdése szerinti (teljes) indokolással készült; az ügyben rövidített indokolást tartalmazó ítélet a bejelentett fellebbezésekre tekintettel nem született, és nem is születhetett.
- [25] Az iratok alapján megállapíthatók a következők is:
 - a II. rendű terhelt fellebbezését 2019. január 29. napján kelt írásbeli beadványában bejelentette, majd

2019. február 28. napján saját kézzel írt újabb levelében részletesen megindokolta (6.Kbf.7/2019/6., 7. szám alatti iratok tartalma);

- a fellebbezés részletes indokai körében a II. rendű terhelt a 2019. február 28-án kelt beadványának 3. oldalától kezdődően részletesen kifejti álláspontját az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységére vonatkozóan, az elsőfokú ítélet indokolási részében rögzített érvekkel összefüggésben (6.Kbf.7/2019/7. szám alatti irat 3-5. oldaláig bezárólag);
- a terhelt kirendelt védője a II. rendű terhelt fellebbezésében foglaltakkal kapcsolatban észrevételt terjesztett elő a másodfokú bíróság felé, amelyben a terhelti védekezés alátámasztására szolgáló további érveket hozott fel. Ennek az észrevételnek részét képezi a következő kijelentés is:

„Nevezett a részére ugyancsak kézbesített, már részletes indokolást tartalmazó ítélet ellen szintén részletes és indokolt írásbeli fellebbezést nyújtott be a napokban a T. Büntető Tanács felé. A Be. 586. § (1) bekezdésben foglaltak szerint észrevételt kívánok tenni, mely észrevételem irányát tekintve nevezett védencem részéről becsatolt írásbeli fellebbezésben foglaltakra épülnek, illetve azt kívánja megalapozni.” (6.Kbf.7/2019/9. szám alatti védői észrevétel 1. oldal harmadik, negyedik bekezdésében írtak).

- [26] Mindezek alapján egyértelmű, hogy a II. rendű terhelt részére az elsőfokú bíróság részletes indokolást tartalmazó ítélete kézbesítésre került, annak tartalmát a terhelt kellő időben megismerhette, írásbeli fellebbezésében foglaltakat ez alapján nyújtotta be, melyhez kirendelt védője a II. rendű terhelt védekezésének alátámasztása érdekében ugyancsak részletes észrevételt nyújtott be.
- [27] A II. rendű terhelt indítványában szereplő azon kifogás, mely szerint csupán rövidített indokolást tartalmazó elsőfokú határozatot kapott, ezáltal védekezésében korlátozva volt, tehát nem felel meg a tényeknek.
- [28] Az iratokból kitűnően a másodfokú bíróság a II. rendű terheltet a nyilvános ülésre megidézte, a II. rendű terhelt és kirendelt védője a nyilvános ülésen jelen volt, érveiket a másodfokú bíróság előtt részletesen kifejthették; az elsőfokú ítélet mikénti kézbesítésével vagy annak tartalmával kapcsolatban ugyanakkor kifogást senki nem terjesztett elő. Ugyanezen oknál fogva közömbös, hogy a terhelt védőjének fellebbezését a másodfokú bíróság miért utasította el.
- [29] A II. rendű terhelt a határozat rövidített indokolásával összefüggésben, az indokolási kötelezettség megszegésével, mint felülvizsgálati okkal kapcsolatban az EBH 2015.B.23. számú elvi döntésben írtakra hivatkozott. Ennek kapcsán a Kúria rámutat a következőkre.
- [30] A hivatkozott elvi döntés szerint indokolási kötelezettség megsértése miatt hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés és felülvizsgálati ok valósul meg, ha a távollévő terhelttel szembeni eljárásban rövidített indokolással készített határozatot közölnek a terhelttel [1998. évi XIX. törvény XXV. Fejezet, 258. § (3) bekezdés, 259. § (1) bekezdés].
- [31] A felidézett döntés a 2018. július 1. napját megelőzően hatályban volt 1998. évi XIX. törvény XXVI. Fejezetére vonatkozó eljárási szabályokkal összefüggésben született, amely az ismeretlen helyen tartózkodó terheltre, és a külföldön ismert helyen tartózkodó terheltre vonatkozó eljárási rendelkezéseket tartalmazza. Ennek alkalmazhatósága jelen ügyben fel sem merülhet, mivel:
- a II. rendű terhelt nem ismeretlen helyen, és nem külföldön ismert helyen tartózkodó terhelt volt, hanem a tárgyaláson való részvétel jogáról az eljárási szabályoknak megfelelően lemondott; egyébiránt más ügyben büntetés-végrehajtási intézet fogvatartásában volt;
 - jelen esetben nem rövidített indokolást tartalmazó határozat készült, és a részletesen indokolt ügydöntő határozatot a II. rendű terhelttel kézbesítési megbízottja útján, miként kirendelt védőjével kézbesítés útján közölték (Bfv.III.542/2019/14. szám alatti tértivevény);
 - jelen eljárásra az elsőfokú eljárástól kezdődően a 2017. évi XC. törvény rendelkezései irányadók.
- [32] Az új Be. rendelkezéseivel összefüggésben a Kúria rámutat a következőkre. Az indokolási kötelezettség mikénti teljesítése a jelenleg hatályos eljárási törvény szerint, a Be. 609. § (1) és (2) bekezdés d) pontja értelmében már nem abszolút, hanem relatív eljárási szabályszegésnek minősül.

- [33] A Be. 649. § (2) bekezdése a Be. 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt - relatív - eljárási szabálysértések esetén nem teszi lehetővé a felülvizsgálatot.
- [34] Az indítvány kifogásolta az eljárt bíróság, hatóság elfogultságát.
- [35] Kétségtelen, az Alaptörvény 28. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény - amint arra az Alkotmánybíróság a 25/2013. (X. 4.) számú határozatában rámutatott -, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 416. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott felülvizsgálati eljárást megalapozhatja a törvény 21. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt elfogultsági okra alapított felülvizsgálati indítvány. Értelemszerűen ez a jelenleg hatályos Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján, a 608. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, és a 14. § (1) bekezdés e) pontja szerinti felülvizsgálati okot jelenthet.
- [36] Azonban az alkotmánybírósági határozat indokolásának [46] bekezdése egyértelművé teszi, hogy a kizárási igény ilyen esetben is csak meghatározott keretek között érvényesíthető; azaz a tárgyalás megkezdése után csak akkor, ha az indítványozó valószínűsíti, hogy a bejelentés alapjául szolgáló tényről a tárgyalás megkezdése után szerzett tudomást, és ha azt nyomban bejelenti.
- [37] Jelen esetben viszont - az indítvány tartalmából kitűnően - a terhelt kifogásait általánosságban fogalmazta meg, és ezáltal valójában a vele szemben hozott ítélet tartalmát, annak számára kedvezőtlen voltát sérelmezte.
- [38] Az iratokból kitűnően egyébként ilyen tartalmú bejelentés a II. rendű terhelt részéről az alapügyben nem történt.
- [39] Következésképpen annak utólagos, felülvizsgálati eljárás során való érvényesítése sem képezheti érdemi vizsgálat tárgyát.
- [40] Az indítvány kifogásolta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottságát, azt, hogy a bíróság nem teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét, emiatt hibás következtetést vont le a II. rendű terhelt NVSZ-szel történt együttműködésével kapcsolatosan; valamint azt, hogy bizonyítási indítványait elutasították, védekezési taktikának minősítették.
- [41] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó. Ezt azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésnek, valamint - a minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogszabály sérelme nélkül - a kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések, így a bűnösség vagy jogi minősítés megállapításának helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.
- [42] Az indítvány valójában az eljárt bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének kifogásolásán keresztül a bíróság mérlegelési tevékenységét támadta, eltérő tényállás megállapítását célozta, mindez azonban felülvizsgálati eljárásban eredményre nem vezethet.
- [43] A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt.
- [44] Ekként a Kúria a II. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta, a bűnügyi költség viseléséről pedig a Be. 664. § (1) bekezdés záró fordulata szerint rendelkezett.

IV.

- [45] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 653. § (1) bekezdése értelmében a Be. 458. § (3) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.
- [46] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati

indítványt, kivéve ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2020. április 20.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Molnár Ferencné dr. s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró

Kiadmány hitelélül:

bírószági ügyintéző